

af § 11, og saa tillige som Straf for tredje Gang begaaet Overtrædelse heraf Fortabelse af Retten til at være Sagfører. Dersom det bliver forbudt en Sagfører at procedere i saadanne Tilfælde, og han alligevel gjør det, ligger deri noget Svigagtigt, og han bør naturligviis straffes haarbt i Gjentagelsestilfælde. — Mit 3die Forslag er til § 11 og angaaer blot en Udvidelse af Retten til at bruge Fuldmægtig. Dersom man skal følge Lovforslaget efter dets Ord, vil en Sagfører ikke kunne sende en særlig Fuldmægtig i sit Sted, medmindre han og hans faste Fuldmægtig, hvis han har nogen, virkelig ere forhindrede fra at møde; det vil altsaa sige, at han ikke kan sende en særlig Fuldmægtig, naar han anseer det for nødvendigt at møde personlig eller ved sin faste Fuldmægtig. Der gives i det Mindste 20 Thingsteder her i Landet, hvor der ikke er nogen fast ansat Sagfører, og hvor man altsaa ikke kan faae mødt uden ved at komme der personlig eller ved at sende sin faste Fuldmægtig derhen eller ved at bekoste en Sagfører fra et andet Thingsted til at møde der. Det forekommer mig nu at være høist urimeligt at paalægge Parterne enten at sende en Sagfører til Møde ved et saadant Thingsted, naar Sagføreren ikke selv anseer det for nødvendigt, eller ogsaa at paalægge Sagføreren for at undgaae en af de foreskrevne Maader at møde paa at frembringe en Usandhed. Thi at man ikke anseer det for nødvendigt at komme selv eller ved en anden Sagfører eller ved en fast Fuldmægtig, er ikke det Samme som at være forhindret fra at møde. Jeg troer, at Udvidelsen af Sagførernes Afgang til at møde ved en Candidatus eller Examinatus juris, i de Tilfælde, hvor jeg har foreslaaet det i mit Endringsforslag, ikke vil føre til Misbrug mere end den Bestemmelse om Møde ved Fuldmægtig, der nu staaer i Forslaget; thi jeg har optaget en Straffebestemmelse om Misbrug af Retten til altid at lade sig repræsentere ved speciel Fuldmægtig. Efter min Mening kan Straf for at overskride Reglerne om at møde ved Fuldmægtig ligesaavel efter mit Forslag som efter Lovforslaget være istand til at forebygge Misbrug af den specielle Fuldmagt. Ifølge min mangeaarige Erfaring vil Bestemmelsen om Fuldmægtiges Møde, saaledes

som den er kommen til os fra Landsthinget, i mange Tilfælde medføre større Udgifter for Parterne, end Tilfældet nu er, uden at dog Lovforslagets Bestemmelser ville være istand til at udelukke Misbrug. Jeg troer, at naar man, som man kalder det, frigiver Sagførervirksomheden, skal man ogsaa give Brugen af Fuldmægtige nogenlunde fri og nøies med at foreskrive Straffebestemmelser for Misbrug, Straffebestemmelser, som ere tilstrækkelige til at forhindre disses Gjentagelse, naar de opdaages. — Mit sidste Endringsforslag, som er stillet til § 12, er vistnok af mindre Betydning, men det forekommer mig besynderligt, at der skal kunne gjøres Forskjel mellem de Mænd, som erhverve Afgang til Sagførervirksomhed, efter at det foreliggende Lovforslag er blevet til Lov. Mit Forslag gaaer derfor ud paa at rette den Bestemmelse, der staaer i Lovforslaget, at det skal afhænge af Justitsministeriet, hvilke af de nye Sagførere der skulle have Ret til at bestilles i de offentlige Sager. Justitsministeriets Bestemmelse derom vil, efter hvad der hidtil har været Skik og Brug, afhænge af Amtmændenes og Dommernes Indstillinger, og dette antydes ogsaa ligesvem i Paragraphen; men det vil efter min Mening have en mindre heldig Indflydelse paa de nye Sagføreres Selvstændighed, hvis det skal være afhængigt af Dommernes og Øvrighedens Erklæringer, om de skulle have Afgang til offentlig Praxis. Vel er den offentlige Praxis ikke meget indbringende, men udenfor Kjøbenhavn indbringer den dog altid Noget; i Kjøbenhavn indbringer den forholdsviis Mindre. Dertil kommer imidlertid, at en Sagførers Udelukkelse fra offentlige Sager, medens hans Concurrent stedes til at udøve saadan Praxis, naturligviis vil kaste en Skygge paa ham som den mindre Dygtige. Jeg troer nu, at Sagførerne efter denne Lov have en vis Adkomst til at blive stillede lige, og mit Endringsforslag gaaer derfor ud paa, at naar der i en Retskreds bliver Tale om at overdrage offentlig Sagførelse til de Sagførere, der komme i Virksomhed efter denne Lov, skal Retten til at udøve den ikke overdrages til enkelte Sagførere i Retskredsen, men til dem alle.